

ADVENT V OBÝVÁKU - 1. NEDĚLE ADVENTNÍ

„ADVENT NA DRUHOU“

ÚVOD

Tuto domácí adventní modlitbu se můžeme modlit sami nebo v rodinném kruhu.

Je přednostně určena pro sobotní večer (první nešpory z následující adventní neděle) nebo pro večer nedělní jako příležitost k zapálení nové svíčky na adventním věnci.

Bylo by dobré si předem připravit stůl, ke kterému si sedneme nebo kolem kterého se jako rodina, manželský pár... setkáme. Do středu stolu položíme adventní věnec a zapálme jen svíčky z předcházejících nedělí. Novou svíčku ponechme prozatím zhasnutou. Připravme si Písmo otevřené na straně s nedělním evangeliem a před sebe si každý položme jakýkoliv předmět, který nám připomíná naše letošní nejsilnější nebo nejdůležitější setkání s Bohem. Pokud takový předmět nemáme, můžeme si jen na kousek papíru napsat třeba slovo, které k setkání odkazuje. Modlíme-li se sami, je dobré číst všechny texty i modlitby nahlas. Pokud je nás kolem stolu více, určíme si, kdo modlitbu povede.

Na úvod můžeme zazpívat buď „*Ejhle, Hospodin přijde...*“ (kancionál 101), nebo si z YouTube pustit krásnou verzi tradiční adventní písně „*O come, o come, Emmanuel*“ (<https://www.youtube.com/watch?v=yFoFOZmSIfY>), zavřít oči a jen ji poslouchat, nebo si můžeme nahlas přečíst následující úžasnou antifonu, která je vzata z nedělního prvního čtení:

všichni: „Usmiř se, Hospodine, kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil!“

Potom uděláme společně znamení kříže stejně jako při bohoslužbě v kostele.

1.: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

ostatní: *Amen.*

1.: Bůh Otec, který ani dnes nepřestává v našich životech činit zázraky, ať nám dá v síle Ducha svatého milost účasti na společenství jednoho Kristova Těla, které se i dnes po celém světě různými způsoby shromažďuje v obdivuhodné rozmanitosti jazyků, kultur a darů.

ostatní: *Požehnaný jsi, Bože, navěky.*

CHVÁLA

1.: Dnes celá církev vstupuje do adventní doby. Začíná nový liturgický rok a s ním i další část naší osobní a společné cesty víry vstříc plnosti života v Božím království, do kterého jsme všichni zváni. Dnešní bohoslužbou se znovu chceme na tuto pouť vědomě vydat. Chceme děkovat za všechna setkání s Pánem, která jsme po cestě měli příležitost zakusit, a zároveň prosit i o další dotyky Boží milosti. Chceme děkovat za všechny, kteří putují spolu s námi, a prosit za ty, kteří na svou vědomou cestu za Pánem zatím čekají.

Svou modlitbu zahájíme vzýváním Boha, *který je Bohem věrným a povolává nás k tomu, abychom měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem. (1Kor 1,9)*

1.: Chvála tobě, Bože, milosrdný Otče; tebe hledáme a nacházíme ve víře, tebe odkryváme ve všem stvoření, v modlitbě nám dáváš zaslechnout svůj hlas. Chceme se teď jako tví synové a dcery vrhnout do tvé náruče a nechat se tebou milovat láskou, která se stala tělem a sestoupila na naši zem.

ostatní: *Chvála a sláva tobě, Otče, navěky!*

1.: Chvála tobě, náš Pane a bratře, Ježíši Kriste; ty k nám promlouváš svým slovem, dotýkáš se nás ve svátostech a dáváš se nám poznat v každém člověku, kterého nám posíláš na cestu. Prosíme tě, abys nás teď znovu naplnil svým novým životem, v jehož síle a moci můžeme s radostí očekávat dovršení tvého království i v našich životech.

ostatní: *Chvála a sláva tobě, Pane, navěky!*

1.: Chvála tobě, Duchu svatý, Jednoto tvořící rozmanitost; v tobě máme podíl na lásce mezi Otcem a Synem, a tak i my můžeme milovat Boha celým srdcem, celou myslí, celou silou a bližního jako sebe sama. Prosíme tě, dej nám svůj dar poznání, abychom nepropásli žádný tvůj příchod do našich životů.

ostatní: *Chvála a sláva tobě, Duchu, navěky!*

BOHOSLUŽBA SLOVA

Následující žalm může celý přečíst jeden člověk sám nebo se můžeme střídat: jeden z nás čte liché řádky a ostatní sudé.

Žalm 122

Zaradoval jsem se, když mi řekli:

»Do Domu Hospodinova půjdeme!«

Už stojí naše nohy

v tvých branách, Jeruzaléme!

Jeruzalém je vystavěn jako město,

spojené v jeden celek.

Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy,

jak to Zákon přikazuje Izraeli, aby chválil Hospodinovo Jméno.

Tam stojí soudní stolce,

stolce Davidova domu.

Vyprošujte Jeruzalému pokoj:

ať jsou v bezpečí, kdo tě milují,

ať vládne mír v tvých hradbách,

bezpečnost v tvých palácích!

Kvůli svým bratřím a přátelům

budu říkat: Pokoj v tobě!

Kvůli Domu Hospodina, našeho Boha,

budu ti přát štěstí.

Do ticha teď můžeme spontánně opakovat slova nebo celé verše, které nám během modlitby zvláště zazněly nebo se nás dotkly. Pokud bylo některé z „mých slov“ už zopakováno jiným členem rodiny, vyslovím ho přesto znovu.

Evangelium

Před četbou evangelia si všichni můžeme stoupnout a jeden z nás v tichosti zapálí novou svíčku na adventním věnci. Pak se nahlas přečte evangelium (Mk 13,33-37).

Z evangelia podle Marka.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci, a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy

přijde pán domu, zdali navečer, nebo o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!"

IMPULS

Pokud chceme, můžeme si teď přečíst impuls k dnešnímu evangeliu.

Advent je vlastně takovou konstantou našeho duchovního života nebo, lépe řečeno, života vůbec. Celý život na něco čekáme, **celý život je čekáním**. A jinak to ani nejde, i když se někdy zkušenost čekání může zdát až frustrující. Bez čekání ale život není. Kdyby nás samotné nikdo nečekal, ani bychom se bývali nenarodili. Jde jen o to, abychom čekat uměli. „Bdít“ je to slovo, které v této souvislosti v první části adventu tolik zaznívá. **„Bdít“**, **„být pozorní“**, abychom si Božího přícházení do našich životů vůbec všimli. Hlavní adventní zvěstí totiž není: *„Hele, Bůh je tam nahoře v nebi, je mu tam samotnému dobře, zatímco ty jsi tady osamocení a pod tíhou života udusaný na zemi.“* Ne! Adventní zvěst je: **„Pán přichází! A přichází k tobě! Přichází do tvého života!“** Stačí být pozorný a především svobodný od všech svých očekávání, od svých předpokladů a představ. Proto Ježíš říká: *„Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy ta chvíle přijde.“* Vždyť bychom po něm mohli klidně chtít, aby nám to řekl. Co by ho to stálo? *„Když mi to, Pane, řekneš, tak se podle toho zařídím. Něco ti připravím, vygruntuju, napeču...“* Ne ne... Tady jde totiž o víc než jen o nějakou neohlášenou návštěvu. My bychom rádi věděli... Už Adam s Evou chtěli vědět... A jak to dopadlo?! My si nemůžeme nárokovat vědět, to je naše omezení, musíme být vždy připraveni přijmout něco, co je větší než my sami. Jinak bychom si hned svůj život pěkně uzavřeli do svých schémat, zařadili Boha i druhé do svých šuplíků... Žádný takový! Je třeba se pořád trénovat v novosti. Bůh přichází a vždycky nás překvapí. Je třeba být připraveni na to, že není možné mít všechno pod kontrolou. A doba, kterou právě prožíváme, nám v tom úžasně pomáhá! Letošní advent může být adventem opravdu umocněným! Adventem na druhou! Sám život nás dnes zbavuje kontroly, jistot a zaběhnutých schémat. Ideální advent! Letos se nám bude bdít lépe než kdykoli jindy. Ale pozor! **Nejde o to bdít ze strachu!** *„Co by se stalo, kdyby mě Pán zaskočil?! Kdyby přišel znenadání, neočekávaně...?!“* Naopak! **Jde o to bdít z radosti!** Abychom nepropásli žádnou příležitost k setkání s tím, kdo se pro nás stal člověkem, kdo nám chce být blíž, než jsme sami sobě. Abychom nepropásli žádné setkání s ním právě teď: v jeho slově, ve společenství kolem stolu nebo ve společenství v Duchu svatém se všemi, kteří se teď taky třeba o samotě modlí. Abychom nepropásli setkání s Pánem tam, kde bychom ho jinak vůbec nečekali. Třeba v kuchyni při vaření, na zahradě při hrabání listí nebo odklizení sněhu z ulice. Abychom se s milujícím Pánem setkali dokonce ve své nemohoucnosti, ve svých slabostech, pádech, ve své mizérii. Tam se chce s námi setkat. Všechno, co prožíváme, je

příležitostí k setkání s Pánem. Skrze všechno, co děláme, nám chce Pán říct: mám tě rád. Stačí se jen umět dívat, bdít, být pozorný k úplně obyčejnému všednímu životu s tím, co přináší. Setkání za setkáním. Advent není smutné období, advent je radost ze setkání.

MODLITBA A SDÍLENÍ

Nyní se posadíme ke stolu, zhasneme v místnosti světla a necháme rozsvícený jen adventní věnec. Do rukou si můžeme vzít předmět, který nám připomíná jedno z letošních setkání s Hospodinem, a nahlas se v jednoduché modlitbě o toto setkání, ale i setkání další, podělit. Pokud se modlíme sami, je důležité si tato setkání v duchu nebo i nahlas připomenout a děkovat za ně.

Příklad modlitby:

- Pane Ježíši, děkuji ti za to, že jsi pro mě byl letos přítomný především v tomto slově...
- Pane, děkuji ti za to, že jsem se s tebou letos mohla setkávat hlavně v tvářích nemocných, o které jsem v práci pečovala...
- Pane Ježíši, pamatuju na ten výšlap na Šumavě, kdy se přede mnou rozevřel horizont a já při pohledu na tu krásu věděl přesně, že tam se mnou jsi.
- Pane, děkuji ti za tu chvíli bolesti, ve které jsi mě nenechal osamělou...
- Pane, to setkání s tebou v odpuštění, kterého jsem tak dlouho nebyl schopný, bylo snad to nejvíc...

Sdílení zakončíme zvoláním:

1.: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,

ostatní: *jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.*

MODLITBA OTČE NÁŠ

všichni: Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět' se jméno tvé. Přijď' království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Amen.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

všichni: Chválíme tě, dobrotivý Otče, za to, že ani dnes nepřestáváš vstupovat do našich životů a prokazovat nám svou blízkost. Děkujeme ti za všechny okamžiky, kdy jsme se s tebou mohli setkat: ve Slově, ve svátostech, v chudých a potřebných, v našich blízkých, v kráse stvoření, v radostech i křížích a také při všední práci. Prosíme tě, daruj nám bdělé a pozorné srdce, abychom tvůj příchod vždy vnímali a každou situaci prožívali jako příležitost k setkání s tebou, milosrdným a blízkým Bohem. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

všichni: Na přímluvu Panny Marie, ženy adventu, nám, Bože, uděl své požehnání, chraň nás před každým zlem a doved' nás do plnosti svého království.

1.: Dobrořečme Pánu.

ostatní: Bohu díky.

VIDEO - PŘÁNÍ

Bohoslužbu můžeme zakončit ve společenství s ostatními farníky a přáteli tak, že si pustíme krátké video s rozsvícením adventní svíce v jedné z našich farních rodin.

Odkaz na video najdete vždy v sobotu dopoledne na farních webových stránkách:

<http://omifarnostizapad.cz/>

nebo na farním Facebooku: <https://www.facebook.com/omifarnostizapad>